

Sagens Gang til Landstinget. Havde man ladet være at vedtage det Ændringsforslag, som blev stillet af det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen), havde der været en Mulighed, om end maaske en svag Mulighed, for, at § 1 kunde være gaaet igennem uforandret i Landstinget. Nu er det en Umulighed, og naar Lovforslaget kommer tilbage, maaske helt ændret og udformet fra helt ny Synspunkter, maa jeg anbefale de faa Medlemmer, der lægge Vægt paa min Mening, at tage Landstingets Opfattelse under nøje Overvejelse, det følger ganske af sig selv.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Maa jeg allerførst gøre en kort Bemærkning over for det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Naar han tillagde mig den Ytring, at jeg havde paakaldt hans Hjælp til at forhindre, at Lovforslaget kom til Landstinget, er det en Misforstaaelse. Det har jeg ikke udtalt noget om. Det, jeg har sagt, er, at hvis Lovforslaget skulde endelig vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vilde jeg stemme imod Loven. Jeg ønsker saa meget som nogen, at Forhandlingerne om dette Lovforslag kunde blive fortsatte i den Retning, at man kom til Forstaaelse om Lovforslaget paa en saadan Maade, at det ikke gik den enkelte Lodsejers Ret for nær. Det er egentlig det, Striden drejer sig om. At Lovforslaget har overordentlig stor Betydning, og at der trænges til Forandring af den nu bestaaende Lov, skal jeg villig erkende. Men det, det kommer an paa, lagde det ærede Medlem for Assens ikke tilstrækkelig Vægt paa. Det, det kommer an paa, er ikke dette, at man har benyttet den gamle Lov. Det er jeg kendt med lige saa godt som det ærede Medlem for Assens, idet jeg har overladt ham de Papirer og Blade, som han har benyttet til Afholdelsen af sit Foredrag. Men det vigtige er Bestemmelserne om Smaasten. Det er Misbrugen her, som Lodsejerne i hans Valgkreds paaklagede, og de bede om, at denne Bestemmelse maa gaa ud af Lovforslaget. Ellers ere de prisgivne. Den Vej, som skaffer dem Forbindelse med Fastlandet, er prisgivet, hvis Stenfiskerne faa Ret til uhindret at opfiske Smaasten. Dette blev ikke betonet stærkt nok af det ærede Medlem for Assens.

Naar jeg nu skal gøre nogle enkelte Bemærkninger over for det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), der kaldte mig halvvejs Prokurator, vil jeg sige til det ærede Medlem,

at han vel maa være helvejs Prokurator. Naar han tog dette noget fortrydeligt op, at jeg maaske kaldte ham Prokurator — jeg ved for Resten ikke, om jeg gjorde det — og ikke Højesteretssagfører, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har taget Eksamen efter den gamle Ordning af 1868, saa at jeg kun kan kunnet blive Sagfører og ikke Prokurator. Jeg har ikke været hverken halvvejs eller helvejs Prokurator. For øvrigt taler jeg ikke her som Prokurator, men som Landmand, og jeg tør føje til, som praktisk Landmand. Naar det ærede Medlem mente, at jeg var noget misfornøjet med, at jeg led et Nederlag i Fjor, og at det var derfor, jeg havde rettet et personligt Angreb paa ham — jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han havde opfattet mine Udtalelser som et personligt Angreb paa ham — vil jeg sige, at det har ikke været min Mening at fremkomme med et personligt Angreb. Mine Udtalelser om, at Prokuratorer kunne komme til at indblande sig i denne Sag, vare imidlertid rigtige, og de bleve godkendte af det ærede Medlem, saa fuldt ud, som han vel kunde, det skal jeg siden komme til. Det Nederlag, jeg led i Fjor, og som jeg maaske skal lide igen i Aar, hvis det skal kaldes et Nederlag, tager jeg mig ikke nær. Jeg har ved flere Lejligheder tidligere staaet som Mindretal, ja som eneste Taler mod mit eget Parti, og dog har det vist sig, at jeg har faaet Ret, naar Sagen er bleven endelig gennemført. Jeg skal blot henvise til 2 Love, hvor lignende Spørgsmaal have været til Behandling, i alt Fald i den ene Lov, nemlig Jagtloven. Da vi havde behandlet den i sin Tid her i Tinget, blev den forandret i det andet Ting i den Retning, jeg havde ønsket. Jeg skal ligeledes henvise til Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyr. Der stod jeg paa et Landmandsstandpunkt, og til syvende og sidst fik jeg Ørelyd i dette Ting for mit Landmandsstandpunkt til Trods for, at jeg ikke har den Fordel at være saa teoretisk udviklet som det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem imidlertid mente, at Synsmændene ikke vare upartiske, og at man skulde bort fra denne Synsmændenes Afgørelse, saa skulde de ærede Medlemmer virkelig have gjort Alvor deraf i deres Lovforslag. De skulde have sat en anden Afgørelse i Stedet, men det have de ærede Forslagsstillere ikke gjort. Man staar her over for Synsmændene i første Instans og over for Landvæsenkommissionen i anden Instans, som